

Sygn. akt III RC 64/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Barbara Świętochowska

Protokolant: Anna Słokotowicz

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2015 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z **powództwa małoletnich B. K. i S. K.**

przeciwko **R. K.**

o podwyższenie alimentów

I. Alimenty od pozwanego R. K., na rzecz małoletniego B. K., ustalone ugodą sądową z dnia 18 września 2013 roku, w sprawie sygnatura akt III RC 376/13, w kwocie po 300 złotych miesięcznie, podwyższa z dniem 3 marca 2015 roku do kwoty po 400,00 (czterysta) złotych miesięcznie, płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca, do rąk A. P., jako ustawowej przedstawicielki, wraz z ustawowymi odsetkami w wysokości 8% w stosunku rocznym, w razie uchybienia w płatności którejkolwiek z rat alimentacyjnych;

II. Alimenty od pozwanego R. K., na rzecz małoletniego S. K., ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 21 sierpnia 2013 roku w sprawie III RC 345/13, w kwocie po 300 złotych miesięcznie, podwyższa z dniem 3 marca 2015 roku do kwoty po 370,00 (trzysta siedemdziesiąt) złotych miesięcznie, płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca, do rąk A. P., jako ustawowej przedstawicielki, wraz z ustawowymi odsetkami w wysokości 8% w stosunku rocznym, w razie uchybienia w płatności którejkolwiek z rat alimentacyjnych;

III. Oddala powództwo w pozostałym zakresie;

IV. Odstępuje od obciążania małoletnich powodów kosztami postępowania w zakresie oddalonego powództwa;

V. Nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim), kwotę 162,00 złotych tytułem kosztów postępowania w sprawie;

VI. Wyrokowi w punkcie I i II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 64/15

UZASADNIENIE

A. P., ustawowa przedstawicielka małoletnich powodów B. K. i S. K., wnosila o podwyższenie alimentów od pozwanego R. K., na rzecz małoletnich powodów, z kwoty po 300 złotych miesięcznie do kwoty po 500 złotych miesięcznie na rzecz

każdego z nich, płatnych do 10 każdego miesiąca, wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w terminie płatności rat alimentacyjnych.

Pozwany R. K. wnosil o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

,

Ustawowa przedstawicielka A. P. i pozwany R. K., z nieformalnego związku, mają dwoje dzieci – małoletnich powodów B. K. i S. K.. B. K. urodził się (...), natomiast B. K. - (...) roku. Zarówno ustawowa przedstawicielka małoletnich powodów, jak również pozwany, są stanu wolnego. Żadne z nich obecnie nie pozostaje w związku. Małoletni powodowie mieszkają wraz z matką w miejscowości P.. A. P. ma z innego związku jeszcze dwoje dzieci w wieku 17 i 13. Otrzymuje na nie świadczenia alimentacyjne w łącznej kwocie 900 złotych miesięcznie. Pozwany mieszka w B..

W dniu 18 września 2013 roku R. K. i A. P., w ugodzie sądowej zawartej przed Sądem Rejonowym w Bielsku Podlaskim, w sprawie III RC 376/13, ustalili wysokość świadczeń alimentacyjnych R. K., wobec małoletniego B. K., na kwotę po 300 złotych miesięcznie (k. 9 akt sprawy III RC 376/13).

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim, wyrokiem z dnia 21 sierpnia 2013 roku w sprawie III RC 345/13, zasądził od pozwanego R. K., na rzecz małoletniego S. K., alimenty w kwocie po 300 złotych miesięcznie (k. 10 akt sprawy III RC 345/13).

W dacie ostatniego orzekania o alimentach, ustawowa przedstawicielka małoletnich powodów A. P. miała 39 lat, wykształcenie podstawowe, nie posiadała żadnego wyuczonego zawodu. Wraz z czwórką dzieci mieszkała z rodzicami. Nie pozostawała w zatrudnieniu, zarejestrowana była jako osoba bezrobotna. Nie podejmowała prac dorywczych. Ponosiła wspólnie z rodzicami koszty utrzymania domu. Za energię elektryczną płaciła po 60 zł miesięcznie, za wywóz śmieci 40 zł, za gaz 52 zł, internet 50 zł, woda 45 zł. Nie posiadała majątku. Z tytułu dziedziczenia miała dostać 5 000 zł tytułem spłaty. Miała zadłużenia w wysokości 4 000 zł. Pobierała zasiłki rodzinne na starsze dzieci w wysokości 77 zł i 60 zł. Nie korzystała z innych form pomocy społecznej.

Małoletni powód B. K. miał w tym czasie 2 lata, natomiast S. 1 miesiąc i 2 tygodnie. Obaj byli zdrowymi dziećmi. Małoletniego S. matka karmiła piersią. Jego miesięczne koszty utrzymania określiła na 300 zł.

Pozwany R. K. miał w tym czasie lat 40, wykształcenie średnie, świadczył usługi jako taksówkarz. Był kawalerem. Poza synami B. i S. nie miał innych dzieci. Mieszkał z matką w jej mieszkaniu. Koszty utrzymania mieszkania ponosił z matką po połowie. Łożył na ten cel po 300 zł miesięcznie. Spłacał kredyt, którego miesięczna rata wynosiła 450 zł. Kredyt został zaciągnięty na okres 20 lat, na zakup mieszkania, w którym pozwany zamierzał mieszkać wraz z A. P. i dziećmi. Pozwany ponosił koszty utrzymania tego mieszkania w wysokości 650 zł złotych miesięcznie. Pozwany pracował jako taksówkarz z wynagrodzeniem około 2 000 zł miesięcznie. Był zdrowy. Nie posiadał innego majątku poza mieszkaniem. Posiadał samochód osobowy marki V. (...) z 2005 roku.

Zgodnie z art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków należy rozumieć zarówno istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, jak też istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych. Z kolei art. 135 kro stanowi, iż zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego; wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie.

Obecnie ustawowa przedstawicielka małoletnich powodów A. P. ma 41 lat, wykształcenie podstawowe, nie posiada żadnego wyuczonego zawodu. Wraz z czwórką dzieci oraz matką nadal mieszka z miejscowości P.. Jest właścicielką domu, w który mieszka. Jest współwłaścicielką siedliska, na którym znajduje się jej dom. Prowadzi wraz z matką wspólne gospodarstwo domowe. Matka A. P. otrzymuje świadczenie emerytalne w kwocie 1300 złotych miesięcznie. Koszty utrzymania domu ponoszą z matką po połowie. Ustawowa przedstawicielka za energię elektryczną płaci miesięcznie po 83 zł, za śmieci 75 zł kwartalnie, za gaz 52 zł miesięcznie, internet i telefon - 83 zł, woda 50 zł kwartalnie. Otrzymuje zasiłki rodzinne na starsze dzieci w wysokości po 100 złotych miesięcznie oraz na młodsze po 90 złotych miesięcznie. Otrzymuje zasiłek okresowy w kwocie po 102 złote miesięcznie. Nie pozostaje w zatrudnieniu od 7-8 lat. Jej jedynym źródłem utrzymania są świadczenia otrzymywane na dzieci.

Na uzasadnienie roszczenia o podwyższenie alimentów, A. P. podała, że ze względu na konieczność sprawowania opieki nad dziećmi, nie może podjąć pracy zarobkowej. Według ustawowej przedstawicielki, wzrosły koszty utrzymania małoletnich powodów od czasu zasądzenia na ich rzecz alimentów. Wraz z wiekiem dzieci potrzebują nowych ubrań, obuwia, odpowiedniej żywności.

Małoletni powód B. K. ma 3 lata i 10 miesięcy, natomiast S. K. 1 rok i 10 miesięcy.

Z wyjaśnień ustawowej przedstawicielki wynika, że B. jest dzieckiem alergicznym. Leczony jest u lekarza rodzinnego. Obaj małoletni powodowie chorowali na infekcje dróg oddechowych i zapalenie uszu.

Pozwany R. K. ma 42 lata, wykształcenie średnie. Od ośmiu lat prowadzi własną działalność gospodarczą, jest taksówkarzem. Jego miesięczny dochód wynosi około 1500 – 1600 złotych. Jest kawalerem. Poza synami B. i S. nie ma innych dzieci. Mieszka z matką w domu, który jest jego własnością.

Pozwany podał, że matka powoda sprzedała swoje mieszkania i zamieszkała z nim. Pozwany nie prowadzi z matką wspólnego gospodarstwa domowego. Koszty utrzymania domu ponoszą z matką po połowie. Za energię elektryczną płaci miesięcznie po 70 zł, za wywóz śmieci 30 zł miesięcznie, za wodę 9 zł kwartalnie. Spłaca kredyt zaciągnięty na zakup domu. Rata miesięczna wynosił 407 zł. Kredyt został zaciągnięty na okres 12 lat, w roku 2011. Posiada samochód osobowy marki V. (...) z 2005 roku, przeznaczony do prowadzenia działalności gospodarczej. Kredyt na zakup tego samochodu spłaca matka pozwanego, w kwocie po 187 złotych miesięcznie.

Z wyjaśnień pozwanego wynika, że miesięczne koszty utrzymania małoletnich powodów wynoszą po 300 złotych miesięcznie. Podał, że kiedy przyjeżdża do dzieci na ustalone kontakty, przywozi im słodycze, serki i owoce. W ubiegłym roku kupił B. kombinezon i kurtkę, za które zapłacił 150 złotych. S. kupił sweterek.

W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie doszło do zmiany stosunków, o jakich mowa w art. 138 kro, uzasadniających zmianę wysokości obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem małoletnich powodów.

W sprawie nie może budzić wątpliwości, że zarówno A. P., jak i R. K., są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych na rzecz wspólnych, małoletnich dzieci. Małoletni powodowie, z uwagi na wiek, nie są w stanie utrzymać się samodzielnie. Nie posiadają również żadnego majątku, z którego dochód mógłby być przeznaczony na ich utrzymanie.

Oboje rodzice obowiązani są do utrzymania wspólnych dzieci. Małoletni zamieszkują wraz z matką, dlatego zasadne było zasądzenie na ich rzecz alimentów od ojca.

Od ostatnio zasądzonych alimentów na rzecz małoletniego B. K. i na rzecz małoletniego S. K. upłynęły prawie 2 lata. W dacie zasądzenia alimentów małoletni powodowie byli niemowlętami. Wydatki ponoszone na ich utrzymanie związane były z ich wiekiem.

Od czasu zasądzenia ostatnich alimentów, sytuacja majątkowa ustawowej przedstawicielki uległa poprawie, jest obecnie właścicielką domu w którym mieszka. Pozwany również mieszka we własnym domu. Jednakże faktyczne dochody rodziców małoletnich powodów nie uległy zwiększeniu.

Wiek dzieci i stan ich zdrowia determinują ich potrzeby w zakresie wyżywienia, odzieży, pielęgnacji, opieki, leczenia, dbałości o fizyczny i intelektualny rozwój.

Ustawowa przedstawicielka nie określiła miesięcznych kosztów utrzymania dzieci.

Zdaniem Sądu, miesięczne koszty utrzymania małoletnich powodów kształtują się w granicach 500 złotych miesięcznie. Pozwany powinien partycypować w powyższej kwocie sumą 370 złotych na rzecz małoletniego S. K. oraz w kwocie po 400 złotych miesięcznie na rzecz małoletniego B. K.. Wprawdzie pozwany wnosił o oddalenie powództwa, jednak zdaniem Sądu, nie budzi wątpliwości, że przedmiotowa kwota mieści się w zarobkowych i majątkowych możliwościach pozwanego. Pozwany ma stałe zatrudnienie, osiąga stały dochód i nie posiada nikogo innego na swoim utrzymaniu.

Ponadto należy mieć na uwadze, że przepis art. 135 § 1 kro stanowi o możliwościach zarobkowych osób zobowiązanych, a nie o aktualnie osiągniętych przez nich dochodach. Nie pozwala zatem na wyznaczenie zakresu obowiązku alimentacyjnego wyłącznie na podstawie aktualnie osiągniętych zarobków, lecz nakazuje czynić to z uwzględniając możliwości zarobkowe dłużnika, czyli kwoty jakie zarabiałby, gdyby owe możliwości wykorzystał w pełni. Istotne jest bowiem, że przy ocenie, czy dana osoba może zostać obciążona obowiązkiem alimentacyjnym, bierze się pod uwagę nie tyle jej aktualną sytuację majątkową i zarobkową, lecz właśnie to, jakie ma ona w tej mierze możliwości (orzeczenie SN z dnia 9 stycznia 1959 r., III CR 212/58, OSN 1960, nr 2, poz. 48). Są one determinowane wiekiem zobowiązanego, jego stanem zdrowia, przygotowaniem zawodowym, wykształceniem, możliwością zdobycia pracy i wieloma innymi czynnikami.

W ocenie Sądu, możliwości zarobkowe pozwanego są znaczne wyższe niż aktualne zarobki.

Część obowiązku alimentacyjnego ustawowej przedstawicielki jest spełniona przez jej osobisty wkład w wychowanie małoletnich powodów. Pozwany na co dzień dziećmi się nie zajmuje. Należy również zauważyć, że ustawowa przedstawicielka ma również udział finansowy w utrzymaniu dzieci, mimo, że świadczy ona na rzecz dzieci również osobiste starania o ich utrzymanie i wychowanie, od których to zobowiązań wolny jest pozwany. Ustawowa przedstawicielka otrzymuje zasiłek rodzinny na synów w kwocie po 90 złotych miesięcznie.

W związku z powyższym, w ocenie sądu, zasadne było zasądzenie od pozwanego, na rzecz małoletnich powodów, tytułem alimentów kwoty 770 zł miesięcznie. Kwota ta jest obecnie adekwatna do usprawiedliwionych potrzeb dzieci, odpowiada też możliwościom zarobkowym pozwanego. W pozostałym zakresie usprawiedliwione potrzeby dziecka winna pokryć ich matka.

Stąd też Sąd na mocy 138 kro i art. 135§1 i 2 kro orzekł jak w wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na zasadzie art. 98 kpc.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano na podstawie art. 333§1 pkt 1 kpc.